

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie	złp. 2.— gr.
Półrocznie	„ 1.— „
Kwartalnie	„ —.50 „
Miesięcznie	„ —.20 „

Zgierz,

dn. 16 stycznia
1926 roku.

Cena ogłoszeń

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem 20 gr.

Wychodzi co dwa tygodnie.

Wiadomości miejskie.

„Samorząd Miejski”. Zeszyt 12 za grudzień r. b. organu Związku Miast Polskich, miesięcznika „Samorząd Miejski”, redagowanego przez Dyrektora biura tegoż Związku Henryka Grotowskiego, w części artykułowej przynosi studjum opracowane według metody historycznej i o wnioskach głęboko sięgających w praktyczne życie samorządowe dr. p. Polaka p.t. „O organizacji rządu i samorządu w dziedzinie zdrowia publicznego”. Przedstawiając stan współczesny zaniedbanej a tak doniosłej kwestji zdrowia publicznego, autor oparł go na bardzo obsze nem, umotywowanem również i danymi statystycznymi tło historycznem i w końcu pracy ściśle stwierdza, że samorzady miejscowe są głównym organem czynnym zdrowia publicznego. Nie wątpimy, że miarodajne czynniki zechcą w niniejszej pracy autora który jest twórcą dzieła p.t. „Wykład higieny miast”, w sposób należyty skorzystać.

Część naukowo — informacyjna tego zeszytu „Samorządu Miejskiego” przedstawia materiał bardzo obszerny i różnorodny, a zgrupowany metodycznie. Wyżyskone zostały wszystkie formy naukowej informacji: kronika, skorowidz, bibliografia i przegląd wydawnictw. Otrzymuje mianowicie czytelnik: kronikę z życia miast i zagranicą, skorowidze ustaw i rozporządzeń, skorowidze rzeczowe druków Sejmu, bibliografię zagraniczną międzynarodowych dokumentów miejskich i t.d. Kronika zagraniczna na którą Redakcja zwraca specjalną uwagę posiada charakter artykułowy uwzględnione mamy Belgię, (artykuł o działalności krajowego T-wa budowy tanich mieszkań i domów) i Włochy (artykuł o wystawie miast w Vercelli).

Państwowy Bank Rolny niniejszym wzywa wszystkich dłużb. ras. Państw. Banku Włościańskiego (Krestianskij Poziemielnij Bank), którym doręczono wezwania płatnicze na ratę kwietniową i październikową 1925 r., do natychmiastowego uiszczenia należności wskazanych w powyższych wezwaniach płatniczych, gdyż w przeciwnym razie Państwowy Bank Rolny, zgodnie z przysługującym mu prawem, przystąpi z dniem 15 stycznia 1926 r., do ściągnięcia zaległych rat w trybie bezspornej egzekucji.

Jarmarki miesięczne w os. Piątku z dniem 1 stycznia 1926 roku zostały skasowane.

Jeden ze środków uzdrowienia przemysłu włókienniczego.

(Nadesłane).

Niedomaganie przemysłu włókienniczego jaskrawo ujawniające się w zmniejszaniu dni pracy w fabrykach włókienniczych, w kompletnem zawieszaniu pracy, a nawet w przenoszeniu tych fabryk do innych państw w złudnem przypuszczeniu, że na innym gruncie, będzie lepiej, — jest nietylko skutkiem ogólnego kryzysu gospodarczego, lecz również skutkiem braków w organizacji tego przemysłu.

Przemysł włókienniczy, znajdujący się obecnie w trudniejszych niewątpliwie niż przed wojną warunkach, nie wykazuje tężyzny ani w rozszerzeniu zbytu na rynku wewnętrznym, ani w walce z konkurencją Państw obcych tak na terenie wewnętrznym,

jak i na rynkach zagranicznych. Na taki stan rzeczy składają się brak taniego kredytu, mała wydajność robotnika z powodu, najkrótszego na świecie tygodniowego czasu pracy, ale również poważne braki w organizacji przemysłu, które tę wydajność jeszcze pomniejszają. Aby złemu zaradzić należy poza uzdrowieniem warunków kredytowych i ustaw o pracach usunąć braki w organizacji i zwiększyć sprawność warsztatów wytwórczych.

Zwiększenie sprawności nie wymaga specjalnie wielkich środków.

Liczne badania dokonane zarówno w fabrykach krajów wysoce uprzemysłowionych, jak i w niektórych polskich zakładach przemysłowych wykazały możliwość znacznego obniżenia kosztów produkcji, a co zatem idzie osiągnięcia zdolności konkurencyjnych — na rynkach zewnętrznych — bez wielkich nakładów na nowe urządzenia fabryczne, jedynie tylko w drodze największego i właściwego wykorzystania istniejących urządzeń fabrycznych i zharmonizowania ich pracy, oraz w szczególności przez zorganizowanie pracy ludzkiej tak, aby uniknięte były niepotrzebne czynności i przerwy, i aby każdy robotnik mógł rozwinąć jak największą wydajność.

Nasuwa się pytanie kto mógłby przeprowadzić tak niezbędną reorganizację ludzi i maszyn w przemyśle włókienniczym.

Niewątpliwie praca taka wymaga licznych zastępów techników, mających pewne przygotowanie teoretyczne i gruntowną znajomość fachu i nie może być wykonana przez majstrów praktyków — bez podstaw naukowych — z natury rzeczy konserwatyistów z trudem tylko i niechętnie podążających za postępem.

Polska — na szczęście posiada uczelnię położoną w centrum przemysłu włókienniczego, która powołana jest do kształcenia techników włókienniczych, Państwowa Szkoła Włókiennicza w Łodzi — jest tą uczelnią.

Skarb państwa nie szczędził środków w dążeniu do postawienia tej Szkoły na odpowiednim poziomie.

Fabryki szkolne, a mianowicie: przedzalnia, tkalnia, farbarnia i wykończalnia corocznie są wzbogacane w nowe urządzenia i instalacje.

Pracownie chemiczne, farbarska, fizyczna i-elektrotechniczna są na wasokości swych zadań!

Warsztaty mechaniczne dla obróbki metali reorganizują się na nowoczesnych zasadach.

Szereg fachowców — nauczycieli i instruktorów z długoletnią praktyką fabryczną stanowią gwarancję solidnego fachowego nauczania młodzieży.

Spółceństwo, któremu przecież leży na sercu rozwój przemysłu rodzimego, winno zwrócić uwagę na Państwową Szkołę Włókienniczą w Łodzi, otoczyć ją troskliwą opieką i zachęcić młodzież do wstepowania w jej progi — w przeświadczeniu, że młodzież przez zdobycie w tej uczelni wiedzy zawodowej zapewni byt sobie i rodzinie, a zarazem dołoży niejedną cegiełkę w budowie rodzimego przemysłu włókienniczego.

Szkoła posiada wydziały: przedzalniczy, tkacki, farbarski i wykończalniczy oraz wydział ruchu fabrycznego (mechaniczny) i jest powołana do kształcenia fachowców w najrozmaitszych dziedzinach przemysłu włókienniczego.

Pragnąc wykorzystać tę uczelnię jaknajszerszej dla przemysłu włókienniczego, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia

30/1026.

Publicznego zarządziło w obecnym roku szkolnym dodatkowe przyjęcie kandydatów na kurs wstępny i pierwszy. Na kurs wstępny mogą być przyjęci bez egzaminu kandydaci, którzy ukończyli 7 klas szkoły powszechnej lub 3 klasy szkoły średniej ogólnokształcącej; na kurs zaś pierwszy bez egzaminu kandydaci, którzy ukończyli 5 lub 6 klas szkoły średniej ogólnokształcącej.

Komunikat.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w dążeniu do zasilenia przemysłu włókienniczego odpowiednio fachowo wykwalifikowanymi pracownikami, posiadającymi dostateczne wiadomości teoretyczne dla prowadzenia produkcji we współczesnych fabrykach włókienniczych na zasadach racjonalnej organizacji pracy, pragnie, aby Państwowa Szkoła Włókiennicza w Łodzi wykształciła możliwie jaknajwięcej tych pracowników. W tym celu, ponieważ Szkoła posiada jeszcze wolne miejsca, Ministerstwo zarządziło w bieżącym roku szkolnym dodatkowe powtórne przyjęcie kandydatów od dnia 10 stycznia 1926 roku — na kurs wstępny (przygotowawczy) i pierwszy. Na kurs wstępny będą przyjęci bez egzaminów kandydaci, którzy ukończyli 7-mio klasowe szkoły powszechne lub 3 klasy szkół średnich ogólnokształcących państwowych, lub przez Państwo uznanych. Na kurs pierwszy — wydziałów: przedzalniczego, tkackiego, farbiarskiego i ruchu fabrycznego (mechanicznego) — będą przyjęci, również bez egzaminu wstępnego, kandydaci, którzy ukończyli pięć lub sześć klas szkół średnich ogólnokształcących państwowych lub przez Państwo uznanych. Informacji udziela Kancelaria Szkoły, Łódź, ul. Pańska № 115.

Państwowa Szkoła Włókiennicza w Łodzi kształci pracowników (t. zw. majstrów i techników) dla przemysłu włókienniczego, a mianowicie dla: przedzalnictwa, tkactwa, farbiarstwa i wykończalnictwa oraz dla ruchu fabrycznego (nadzór i naprawa motorów, transmisji i maszyn).

Szkoła jest bardzo dobrze wyposażona, posiada własną przedzalnice mechaniczną, tkalnię mechaniczną i ręczną, farbiarnię i warsztaty mechaniczne dla obróbki metali, oraz laboratorium chemiczne, farbiarskie, elektrotechniczne i fizyczne. Te urządzenia dają możliwość praktycznego kształcenia.

Jest pożądanem, aby z zarządzeń wyżej wymienionych skorzystali rodzice, którzy pragną synom swym zapewnić wykształcenie praktyczne, dając po ukończeniu szkoły zdolność do pracy zawodowej.

Ogłoszenia urzędowe.

Ogłoszenie

Właściciele przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, którzy korzystali przy wykupie świadectw na rok 1926 z pośrednictwa Magistratu, zechcą się zgłosić po odbiór ich do Wydziału Podatkowego w godz. 8^{1/2}—1 w południe Zgierz, dnia 13 stycznia 1926 r.

Magistrat — Wydział Podatkowy.

Ogłoszenie.

Celem sprawdzenia ksiąg meldunkowych, Biuro Meldunkowe przy Magistracie m. Zgierza wzywa niniejszym właścicieli niżej wymienionych nieruchomości, aby w oznaczone dni zgłosili się do Biura w godzinach od 11 do 13 i od 17 do 19 z książkami meldunkowymi należycie uporządkowanymi w myśl obwieszczenia podanego w „Gazecie Zgierskiej” № 17 z dnia 5. IX. 1925 r.

Dnia 18 stycznia 1926 r. ul. Marjańska, Solna i Malarska 19 Przybyłów

Uwaga: właściciele nieruchomości równocześnie z książkami meldunkowymi winni przynieść dla mężczyzn urodzonych od 1883—1903 dokumenty wojskowe.

Magistrat — Biuro Meldunkowe.

Statut

o samodzielnym podatku komunalnym od psów.

Na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) wprowadza się na rzecz m. Zgierza pow. Łódzkiego, podatek od psów.

§ 1. Przedmiotem opodatkowania są psy, należące do mieszkańców m. Zgierza.

§ 2. Do uiszczenia podatku obowiązani są właściciele psów.

§ 3. Od podatku wolne są:

- szczenieta, liczące mniej niż 8 tygodni;
- jeden pies faucuchowy do pilnowania gospodarstwa, trzymany na uwięzi;

c) psy, będące w posiadaniu władz państwowych lub samorządowych;

d) psy, należące do przebywających w obrębie m. Zgierza nie dłużej niż 4 tygodnie;

e) psy, stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwie, zajmującym sprzedażą psów;

f) psy, należące do przedstawicieli państw obcych.

§ 4. Podatek wynosi rocznie:

a) za każdego pierwszego psa, podlegającego opodatkowaniu zł. 10

b) za każdego drugiego psa, podlegającego opodatkowaniu zł. 20

c) za każdego trzeciego psa, podlegającego opodatkowaniu zł. 30

d) za każdego następnego psa, podlegającego opodatkowaniu zł. 30.

§ 5. Podatek płatny jest jednorazowo za cały rok.

§ 6. Wymiar podatku uskutecznia Magistrat na podstawie danych o liczbie psów, podlegających opodatkowaniu, którą właściciele tych zwierząt obowiązani są zakomunikować Magistratowi w sposób, wskazany w przepisach wykonawczych do niniejszego statutu

§ 7. Celem kontroli podatku może Magistrat żądać od właścicieli nieruchomości przedłożenia wykazu osób, posiadających psy, podlegające opodatkowaniu.

§ 8. Magistratowi przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg wzgl. zupełnego zwolnienia przedmiotów od opodatkowania.

§ 9. Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie w lokalu Magistratu listy płatników ze wskazaniem liczby przedmiotów opodatkowania i przypadających kwot podatkowych oraz przez publiczne obwieszczenie o wyłożeniu z oznaczeniem w nim terminu płatności podatku i środków prawnych.

§ 10. Odwołania podlegają przepisom art. 48 i 50 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747).

§ 11. Nieuiszczony w terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych i odsetek za zwłokę w wysokości 4% miesięcznie, według postanowień zawartych w ustawiewie z dnia 31 lipca 1924 roku (Dz. U. R. P. № 73, poz. 721).

§ 12. Kary podlegają przepisom art. 62—67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747).

§ 13. Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 14. Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez Wydział Powiatowy Sejmiku Łódzkiego i ogłoszeniu w „Gazecie Zgierskiej“.

Burmistrz (—) Jan Świercz.

Statut niniejszy zatwierdzony został przez Wydział Powiatowy Sejmiku Łódzkiego na posiedzeniu dnia 6. XI. 1925 r.

Statut podatku od lokali.

§ 1. Podatek od lokali opłacają osoby fizyczne i prawne, zajmujące lokale w obrębie granic m. Zgierza.

§ 2. Podatkowi od lokalu podlegają, z wyjątkami wskazanymi w § 3, mieszkania, lokale zajęte na zakłady przemysłowo-handlowe, opłacające podatek przemysłowy, lub inne ubikacje bez względu na to, czy mieszkania te lub ubikacje są wynajęte oddane do użytku bezpłatnie lub też znajdują się w nieruchomości własnej.

§ 3. Podatkowi nie podlegają:

a) pomieszczenia świątyni, otwartych dla ogółu poszczególnych wyznań oraz pomieszczenia przeznaczone celom, związanym z obrzędami religijnymi tychże wyznań,

b) lokale zajmowane przez instytucje państwowe miejskie i komunalne oraz zajmowane przez osoby, którym zwolnienie przysługuje na podstawie umów państwowych,

c) lokale zajmowane przez instytucje społeczne i instytucje o charakterze naukowym, oświatowym i dobroczynnym z wyjątkiem lokali oddawanych przez te instytucje do użytkowania osobom trzecim i przynoszących dochód, lokale w związkach pracowniczych, robotniczych i zawodowych, lokale zamieszkałe przez inwalidów, wdowy i sieroty tychże, pobierających rentę inwalidzką oraz emerytów, pobierających wsparcie na starość i niemoc,

d) lokale mieszkalne w domach nowo-wybudowanych, nadbudowanych lub odbudowanych po dniu 1 stycznia 1919 r. przez lat 10 od chwili wprowadzenia lokatorów.

§ 4. Miarodajnymi do wymiaru podatku od lokali są dane określające wysokość podstawowego komornego, opłaconego przez płatnika w czerwcu 1924 roku za zajmowane przez ten lokal ze wszystkimi należnościami (wozownie, stajnie, ogrody i t.p.) z wy-

łączeniem opłat za ewent. umeblowanie i opał oraz za inne dodatki świadczenia, przewidziane w art. 7 ustawy z dn. 11. IV. 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. № 39, poz. 406 r. 1924).

§ 5. Jeżeli jedna osoba zajmuje kilka lokali w jednej nieruchomości, to należną od niej kwotę podatku oblicza się podług łącznej ceny zajmowanych lokali.

§ 6. Wartość czynszową lokalu zajętego przez właściciela domu lub oddanego przezeń innej osobie do bezpłatnego użytkowania określa się p/g. rocznego komornego, płatnego za ten lokal, gdy był wynajmowany lub p/g. ceny najmu podobnych lokali położonych w bliższym sąsiedztwie.

§ 7. Podatek od lokali wynosi 4% podstawowego komornego wzgl. wartości czynszowej z czerwca 1914 roku, obliczonej w rublach i zwaloryzowanej w stosunku 1 rubel w złocie — 2,66 złotych ust. o ochronie lokatorów z dnia 11. IV. 24 r. art. 5 (Dz. U. № 39, poz. 406) i Rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 18 marca 1924 r. § 5 (Dz. U. № 31, poz. 317).

§ 8. Lokal, który nie służy wyłącznie dla celów zamieszkania, lecz jest użytkowany jednocześnie dla celów handlowych lub przemysłowych, uważa się za lokal handlowy lub przemysłowy.

§ 9. Wymiar podatku od lokali uskutecznia na podstawie zebranych danych i w myśl niniejszego statutu Magistrat lub wyłoniona przez niego Komisja Podatkowa. W tym celu każdy właściciel domu (lub zastępująca go osoba) winien dostarczyć Magistratowi w przepisany terminie doreczone mu przez organy miejskie „Zeznanie do wymiaru podatku od lokali” z wypełnionymi dokładnie i szczegółowo rubrykami, zawierającymi faktyczne dane.

§ 10. Winni wniesienia świadomie fałszywych zeznań oraz udzielenia fałszywych wyjaśnień w sprawie podatku od lokali podlegają karze w myśl art. 62 — 67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1921 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. № 94, poz. 747).

§ 11. Dane otrzymane na podstawie § 9 Magistrat (wzgl. Komisja Podatkowa) porównywa z posiadanymi przez siebie danymi, prostuje je wzgl. uzupełnia i określa przypadające od poszczególnych płatników coroczne kwoty podatkowe. Po uskutecznieniu wymiaru podatku rozsyła Magistrat wszystkim płatnikom wezwania płatnicze. Podatek komunalny od lokali wpłacany będzie w dwóch ratach: 1 stycznia i 1 lipca każdego roku.

Wpłacenie podatku do Kasy Miejskiej winno nastąpić w ciągu 14 dni od chwili wzięcia płatnikowi wezwania płatniczego.

§ 12. Przeciwnieprawidłowemu wymiarowi podatku płatnicy mają prawo wnosić w ciągu 14 dni od daty otrzymania wezwania odwołanie do Wydziału Powiatowego za pośrednictwem urzędu, który dokonał wymiaru.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 13. Magistrat w uznaniu specjalnych warunków materialnych płatnika władny jest na wniosek Komisji Podatkowej zmniejszyć, a nawet umorzyć kwotę podatku.

§ 14. W wypadku zmiany ustawy z dnia 11. IV. 24 r. o ochronie lokatorów stawki procentowe podatku, przewidziane w 7, mogą ulec zmianie z warunkiem ponownego zatwierdzenia przez Wydział Powiatowy.

§ 15. Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych i odsetek za zwłokę w wysokości 4% miesięcznie według postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 roku (Dz. U. № 73, poz. 721).

§ 16. Statut niniejszy nabiera mocy obowiązującej po zatwierdzeniu go przez Wydział Powiatowy Sejmiku Łódzkiego i ogłoszeniu w „Gazecie Zgierskiej”.

Burmistrz (—) Jan Świercz.

Statut niniejszy został zatwierdzony przez Wydział Powiatowy na posiedzeniu dnia 6 listopada 1925 r.

Obwieszczenie.

Magistrat m. Kutna podaje do publicznej wiadomości, że we wtorek dnia 9 lutego 1926 roku w Kutnie odbędzie się doroczny jarmark na którym dozwolony jest handel kołami, bydłem trzodą i wszelkimi przedmiotami codziennego użytku.

Opłaty za wpęd na targowicę miejską wynoszą:

Od konia	1 zł. 50 gr.	od sztuki
„ krowy, wołu, jałowizny	1 „	„
„ świń	50 „	„
„ cielęcía, owcy lub kozy	25 „	„
„ prosięcía	10 „	„

Kutno w styczniu 1926 r.

Magistrat m. Kutna.

U s t a w a

z dnia 28 października 1925 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67 poz. 650).

(Dokończenie).

Art. 9. W ustępie 2-im art. 17 tej ustawy w punkcie e) liczbę „4” zastępuje się liczbą „5” oraz wstawia się punkt „g”:

„2 przedstawicieli pracowników umysłowych”.

W ustępie 3-cim tegoż artykułu po słowie: „robotników” dodaje się słowa „i pracowników umysłowych”.

W ustępie 4-ym tegoż artykułu na końcu dodaje się zdanie następujące:

„w szczególności zaś winien powołać komisję do spraw zabezpieczenia pracowników umysłowych, mającą za zadanie opracowanie wszelkich wniosków na zarząd główny, dotyczących zabezpieczenia pracowników umysłowych. Komisja ta winna się składać z przewodniczącego zarządu głównego funduszu bezrobocia jako przewodniczącego, 2 przedstawicieli pracowników umysłowych, 1 przedstawiciela pracodawców, 1 przedstawiciela samorządu miejskiego i 1 przedstawiciela Rządu z pośród osób, wymienionych w punktach b) i c) niniejszego artykułu”.

Art. 10. W ustępie 2-im art. 19 tej ustawy pod lit. c) będzie:

„1 przedstawiciel pracowników umysłowych”;

literę „c” zastępuje się literą „d”, a literę „d” zastępuje się literą „e”, zaś w ust. 3-im „i” przenosi się poza literę „d” i dodaje się literę „e”.

Art. 11. W punkcie b) ustępu 1-go art. 32 tej ustawy po słowie „robotników” dodaje się słowa „względnie pracowników umysłowych”.

Po ustępie 1-szym dodaje się nowy ustęp treści następującej:

„Przedstawiciel pracowników umysłowych wchodzi w skład kompletu orzekającego komisji odwoławczej zamiast przedstawiciela robotników w wypadkach rozpatrywania odwołań pracowników umysłowych”.

Art. 12. W ustępie 1-szym art. 34 tej ustawy po słowie „robotników” dodaje się słowa „i pracowników umysłowych”.

Na końcu tegoż artykułu dodaje się nowy ustęp treści następującej:

„W razie uchylecia się państwowych lub samorządowych zakładów pracy od obowiązku zgłaszania pracowników, podlegających zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, od płacenia wkładek na rzecz funduszu bezrobocia, od wydawania pracownikom zaświadczeń o rozwiązaniu stosunku najmu pracy oraz od zawiadomiania o każdym wolnym lub nowoobsadzonym miejscu przełożona władza państwowa, względnie samorządowa, pociąga kierowników tych zakładów do odpowiedzialności na mocy przepisów, normujących ich stosunek służbowy, lub rygorów, ustalonych w ich umowach pracy z odnośnymi zakładami”.

Art. 13. W art. 33 tej ustawy w ust. 1-szym po słowach „w ciągu roku” daje się przecinek, oraz wstawia się słowa „a w stosunku do pracowników umysłowych i reemigrantów w ciągu dwóch lat”.

Art. 14. Po art. 38 tej ustawy dodaje się nowy artykuł treści następującej:

„Art. 38-a. Przepisy art. 3, 5, 8, 42 i 43 nie mają zastosowania do pracowników umysłowych”.

Art. 15. W art. 41 tej ustawy dodaje się nowy ustęp treści następującej:

„Jednakże na terenie województwa śląskiego postanowienia ustaw i rozporządzeń niemieckich w sprawie opieki nad bezrobotnymi mają zastosowanie względem tych robotników i pracowników umysłowych, którzy nie podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na mocy niniejszej ustawy”.

Art. 16. Po art. 41 wstawia się jako art. 41-a:

„Wszelkie wydatki, poniesione przez Skarb Państwa na akcję doraźnej pomocy dla pracowników umysłowych do dnia rozpoczęcia normalnych świadczeń na mocy niniejszej ustawy, będą traktowane jako pożyczki, udzielone funduszowi bezrobocia, o ile te wpłaty nie zostały przewidziane w budżecie na rok 1925”.

Art. 17. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 18. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w miesiąc po jej ogłoszeniu, przeprowadzenie zaś zabezpieczenia pracowników umysłowych na wypadek bezrobocia na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej nastąpi w ciągu 4 miesięcy od dnia wejścia jej w życie.

W odniesieniu do pracowników umysłowych zarówno ustawa z dnia 8 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650), jako też ustawa niniejsza tracą moc obowiązującą po upływie 2 lat od dn. ogłoszenia niniejszej ustawy, przyczem Rada Ministrów władna

będzie w stosunku do pracowników umysłowych przedłużyć moc obowiązującą tych ustaw jeszcze na rok.

Prezydent Rzeczypospolitej: **S. Wojciechowski**
Prezes Rady Ministrów: **Al. Skrzyński**
Minister Pracy i Opieki Społecznej: **B. Ziemięcki.**

Rozporządzenie

wydane na zasadzie par. 59 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 roku regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. Ust. Rz. P. № 61 poz. 611).

Zakaz niszczenia dróg.

1) Zabrania się niszczyć i uszkadzać drogi publiczne oraz wszelkie przynależności urządzenia drogowego, jako to: mosty, rowy, drzewa i znaki drogowe. Zabrania się więc włóczenia po drogach twardych przedmiotów, wyrzucać na drogi błoto, śmieci i t. p., zasypywać i trawatać rowy i skarpy, wypasywać na nich trawę i t. p.

2) Wozy freightowe utrzymywane dla celów zarobkowych mają mieć obrys koł szerokości 8 cm. przy zaprzęgu 2-konnym, a 10 cm. przy zaprzęgu 4-o i więcej konnym.

3) Zabrania się rozkładać otwarte ogniska w odległości mniejszej niż 150 od mostów drewnianych. Po mostach z drewnianymi pokładami zabrania się palić tytoń, przechodzić lub przejeżdżać z ogniem lub niezamkniętym paleniskiem maszyn, wreszcie urządzić popasy i noclegi pod wszelkimi mostami.

Przepisy dotyczące ruchu na drogach publicznych.

4) Ruch jezdny oraz pędzonych lub prowadzonych zwierząt ma się odbywać na twardej nawierzchni; pieszy i rowery na poboczach, trzymając się prawej strony w kierunku ruchu.

5) Wymijanie przy jeździe w kierunkach przeciwnych ma się odbywać po stronie prawej, wyprzedzanie w tym samym kierunku jazdy po stronie lewej wyprzedzanego po uprzednim zasygnalizowaniu o zamiarze wyprzedzenia. Jakiegokolwiek wyścigi bez uzyskania zezwolenia są wzbronione.

6) Prowadzenie dwóch pojazdów obok siebie jest wzbronione.

7) Na ostrych skrętach, skrzyżowaniach dróg oraz mostach o drewnianym pokładzie ponad 20 m. długości zabrania się jeździć z chyżością większą niż 6 km. na godzinę (chyżość konia w stępie).

8) Pojazdy używane w celach zarobkowych winny posiadać hamulec. Zabrania się używać do hamowania łańcuchów, haków lub innych przyrządów niszczących droge.

9) Szerokość pojazdów względnie ładunków nie może być większa niż 2,50 m., wysokość od ziemi 4,00 m.

10) Zabrania się woźnicom spać podczas jazdy na wozie i opuszczać pojazd bez dozoru oraz urządzić postoje na drodze.

11) Wszystkie pojazdy znajdujące się na drogach publicznych, a w taborach pierwszy i ostatni winny być z chwilą nastania ciemności oświetlone przynajmniej jednym białym światłem widocznym z daleka. Pojazdy, z wyjątkiem osobowych nie służących dla celów zarobkowych, winny mieć z lewej strony napisy względnie tabliczki wymiarów najmniej 25 x 15 cm. z czytelnie wypisanym nazwiskiem i miejscem zamieszkania właściciela firmy, majątku i t. p.

12) Zabrania się jeździć saniami bez dzwonek lub grzechotek oraz bez dyszla.

13) Zabrania się przewozić ciężary saniami, których płozy mają w dolnej części mniej niż 120 cm. długości i mniej niż 20 cm. szerokości.

14) Zabrania się wozić drogami publicznymi bez przykrycia lub wystawiać wzdłuż drogi lub przy drodze przedmioty, mogące wywoływać u ludzi przestrach lub obrzydzenie lub płoszyć zwierzęta.

Postanowienia karne

15) Przestrzeganie powyższych przepisów jest obowiązkiem służby drogowej, organów policji państwowej i urzędów gminnych.

16) Winni przekroczenia powyższych przepisów będą oprócz wynagrodzenia poczynionej szkody karani w myśl postanowień ustawy z dnia 7 października 1921 roku o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. № 39, poz. 656) grzywną do 500 złotych lub aresztem do dwóch miesięcy, o ile przekroczenie nie podlega surowszej karze; grzywny nieściągalne będą zamienione na areszt nie dłuższy niż 3 miesiące.

Wojewoda: (—) **L. Darowski.**

„SAMORZĄD MIEJSKI” MIESIĘCZNIK.

Organ Związku Miast Polskich, poświęcony sprawom samorządu miast i sprawom gospodarstwa krajowego.

Redaktor: **Henryk GRÓTOWSKI.**

Na treść poszczególnych zeszytów miesięcznych (objętość 80 stron formatu 16-ki) składają się:

- I. Artykuły omawiające sprawy samorządu miejskiego, sprawy z dziedziny ogólnogospodarczej, finansowej, podatkowej, i t. p.
- II. Kronika i sprawozdania z życia miast.
- III. Kronika zagraniczna.
- IV. Skorowidz Ustaw i Rozporządzeń.
- V. Skorowidz rzeczowy druków Sejmu.
- VI. Z książek i czasopism.
- VII. Przegląd czasopism miejskich.

Jako dodatek do każdego zeszytu wychodzić będzie w r. 1926 — Bibliografia analityczna studjów i informacji dotyczących spraw miejskich (Tablice dokumentów miejskich).

W dziale ogłoszeń zamieszczane są ogłoszenia z dziedziny pośrednictwa pracy w gospodarce miejskiej, jak również ogłoszenia przedsiębiorstw i firm przemysłowo-handlowych, biur budowlanych, technicznych i t. p.

Prenumerata.

Kwartalna	zł. 9.—
Półroczna	„ 18.—
Roczna	„ 36.—
Pojedynczy zeszyt miesięczny	zł. 3.—

Ceny ogłoszeń.

1 strona za tekstem	zł. 30.—
Pół strony	„ 15.—
1 strona przed tekstem	„ 60.—
Pół strony	„ 30.—
Wewnętrzna strona okładki	„ 80.—
Zewnętrzna	„ 100.—
1 wiersz petitu	„ 050

Adres Redakcji i Administracji: **Warszawa, Mazowiecka 7, telefon 107-II.**

Magistrat.

DOM MUROWANY Z OGRODEM

owocowym, na Przybyłowiu za **Zł. 7.000.—**

oraz meble z pokoju i kuchni do sprzedania. Wiadomość ul. 3-go Maja 34 u. Kowala.

KWITY na opłatę komornego

są do nabycia

w drukarni **M. Nowicki i S-ka**

ul. Prez. Narutowicza № 23.

Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości w Zgierzu

złożyło na rzecz Domu Starców przy parafii Ewang.—Augsb. w Zgierzu ofiarę 50 zł., za którą składa podziękowanie

Zarząd Domu Starców.

W dniu 28 grudnia 1925 roku o godzinie 9 rano zgubiono portfel z dokumentami na imię Jerzego Kordowskiego, oraz z gotówką około 20 złotych. Łaskawy znalazca zechce gotówkę zatrzymać, a portfel z dokumentami odesłać do kancelarii Gimnazjum Państw. im. Staszica w Zgierzu.

ŻARÓWKI „OŚRAM”

od 10 do 150 świec 220 wolt, jak również na 110 i 120 wolt najtaniej można nabyć u przedstawiciela w Zgierzu, ul. Średnia 22, m. 4.

100.000 SZTUK CEGIEŁ

po cenie przystępnej do sprzedania.

Wiadomość: ul. Piłsudskiego 47.

Druk **M. Nowicki i S-ka** w Zgierzu.